

KUUROMYKKÄIN LEHTI

SUOMEN KUUROMYKKÄINLIITON ÄÄNENKANNATTAJA

HUGO NYBERG
Vastaava
Johanneksentie 4 · Puh. 38 154



RURIK PITKÄNEN
Toimitussihteeri
Liisankatu 27, E 10

N:o 5
Toukokuu

Tilauksia vastaanotetaan kaikissa postitoimistoissa
Hinta 20 markkaa koko vuodelta

40. vuosikerta 1935

SAMULI PAULAHARJU 60-VUOTIAS

Huhtikuun 14 p:nä täytti 60 vuotta Oulun kuuro-mykkyäinkoulun opettaja, kirjailija Samuli Paulaharju. Hän on tehnyt itsensä tunnetuksi erinomaisena opettajana. Mutta paljon suuremmissa määrin on hän tunnettu kuurojen ahtaan piirin ulkopuolella kirjailijana ja muinaistutkijana. Jo 35 vuoden ajan on hän käyttänyt kaikki kesälomansa tutkimusmatkoihin. Hän on tutkinut Lappia, Kuolan niemimaata, Karjalan erämaita ja kulkenut ristiinrastiin kautta koko Suur-Suomen alueen. Näillä matkoillaan hän on koonnut ja merkinnyt muistiin vanhoja runoja, kansanlauluja, harvinaisia sanoja, haastatellut hautaan vaipuvan sukupolven viimeisiä jäännöksiä ja saanut heiltä mitä arvokkaimpia tietoja entisajan elämästä ja oloista. Valokuvauskone, kynä ja piirustuslehtiö ovat olleet hänen uskollisimpia seuralaisiaan, joilla hän on ikuistanut ja pelastanut unhoon joutumasta kaikenlaista arvokasta vanhaa ja katoavaa.

Samuli Paulaharju ei ole mikään kuiva tutkimusmatkailija, vaan on hän samalla harvinaisen etevä kirjailija, joka osaa tutkimusmatkojensa tulokset esittää yleisölle hauskesti ja mukaansatempaavasti niin että lukija aivan kuin itse



Samuli Paulaharju

näkee noiden hänelle tuntemattomien, kaukaisten, menneen ajan ihmisten elävän ja liikkuvan askeillaan, vieläpä kokevan jännittäviä seikkailuja elämän vaaroissa hankkiesaan jokapäiväistä toimeentuloaan ankaran ja karun luonnon helmasta. Hän osaa herättää lukijainsa myötätunnon ja kiintymyksen kulloinkin esitettävänä olevaan asiaan ilman että hänen kirjainsa muinaistieteellinen tarkkuus ja luotettavuus siitä vähääkään kärsisi. Muinaistutkija ja kirjailija Paulaharjun kaikkia paksuja, arvokkaita teoksia emme voi tässä ryhtyä luettelemaan, sillä niitä on paljon. Yleisesti tunnustetaan Samuli Paulaharju kuuluvaksi kirjailijoihitemme parhaiten joukkoon. — Myöskin meidän omiin joululehtiim-

me on Paulaharju usein antanut julkaistavaksi kiinnostavia, helppotajuisia, erinomaisesti kuvitettuja tutkielmiaan monenlaisista oudoista aiheista.

Äskeisillä suurilla Kalevalajuhlilla Helsingissä oli Samuli Paulaharju ainoa suomalainen, joka oli kutsuttu kunniavieraaksi juhlille ja pääkaupungin suurlehdet julkaisivat hänen valokuvansa huomattavalla paikalla, sillä hän on tähän mennessä kerännyt kansantietoutta

OPETTAJA SAMULI PAULAHARJU 60-VUOTIAS

60 vuotta täytti huhtikuun 14 p:nä Oulun kuuromyökkäinkoulun veiston- ja piirustuksen-opettaja *Samuli Paulaharju*.

Opettaja Paulaharjun nimi on tunnettu ja kunnioitettu kautta Suomen. Siellä hänet tunnetaan etupäässä kirjailijana, tiedemiehenä ja kansantietouden kerääjänä. Mitä hän tällä alalla on saavuttanut on ainutlaatuista, etenkin kun ottaa huomioon, että se on suoritettu raskaan koulutyön ohella. Opettaja Paulaharju on vaeltanut Suomea ristiin rastiin, onpa hän ulottanut matkansa rajojen tuolle puolenkin. Näillä matkoillaan hän on kerännyt paljon aineistoa, jotka valaisevat Suomen kansan uskomuksia, elämää ja tapoja. Ja kaikesta tästä hän on julkaissut paljon kirjoja, joita Suomen kansa mielellään lukee. Onpa opettaja P. tämänkin lehden, tai ainakin Kuuromyökkäin Joulun lukijoille kirjoittanut kauniita kertomuksia ja luonnonkuvauksia etenkin Lapista. Lappi näkyikin olevan se Suomen maakunta, jota Samuli Paulaharju eniten rakastaa. Lappia, sen kansaa ja luontoa useat hänen kirjoistaan käsittelevätkin, kuten »Kolttain mailta», »Lapin muisteluksia», »Vanhaa Lappia ja Peräpohjaa», »Taka-Lappia» y. m. Näitten kirjojen lisäksi mainittakoon vielä »Härmän aukeilta», »Vanha Raaha», »Ruijan suomalaisia y. m.

Näillä kirjoillaan ja lukuisilla kirjoituksillaan lehdissä Samuli Paulaharju on saavuttanut mainetta kautta koko Suomen. Ja ehkä moni hänen lukijoistaan ei tiedäkään, että tämä kirjailija samalla on kuuromyökkäinopettaja.

Kuuromyökkäinopettajana Samuli Paulaharju on toiminut vuodesta 1906, jolloin hänet nimettiin nykyiseen virkaansa. Sitä ennen hän, valmistuttuaan opettajaksi 1901, oli toiminut kansakoulunopettajana Uudellakirkolla Viipurin läänissä vuoteen 1904. Lähes 30 vuotta hän

enemmän kuin kukaan toinen maailmassa — yksinpä Suomalaisen Kirjallisuudenseuran arkistossa on hänen keräelmiään yli 30,000 eri numeroa.

Samuli Paulaharjulle päätti Eduskunta ja Hallitus annettavaksi hänen täyttäessään 60 vuotta tunnustukseksi hänen monista ansioistaan valtion eläke — osaksi senkin vuoksi, että hän voisi enemmän ajastaan kuin tähän saakka käyttää katoamassa olevan kansantietouden keräämiseen.

Kuuromyökkäin Lehden toimitus, Joululehtiemekin puolesta, kiittää sydämellisesti Samuli Paulaharjua kaikesta tähän saakka saadusta arvokkaasta kirjallisesta avustuksesta, toivottaen hänelle vielä eteenkinpäin jatkuvia, rikkaita vuosia.

siis on opettanut kuuromykkille veistoa ja piirustusta, ja lukuisat ovat ne oppilasjoukot, jotka Samuli-herran johdolla ovat oppineet sahaa ja höylää käyttämään. Ja että jälki on ollut hyvä, siitä ovat todistuksena ne esineet, huonekaluja myöten, jotka ovat Oulun koulun työpajasta lähteneet. Opettaja Paulaharju vaatii oppilailtaan hyvää työtä. Ja hän saa poikansa innostumaan, sillä hän ymmärtää kuuromykkäiä, ja kuuromykkät ymmärtävät häntä. Ja on sivultapäin hauskaa nähdä sitä yhteisymmärrystä ja ystävällistä suhdetta, mikä valitsee opettaja Paulaharjun ja hänen oppilaitensa välillä.

Opettaja Paulaharjun työ kuuromykkien hyväksi ei ole rajoittunut ainoastaan piirustuksen ja veiston opettamiseen. Häntä kiinnostaa kuuromykkäin opetus sinänsä. Hän on piirustanut kuva-arkin, jota käytetään opetuksessa I:llä luokalla. Ja hän on kuvittanut kouluissamme yleisesti käytettyä Naema Helsingin lukukirjaa.

Samuli-herra on kaikkien kuuromykkien hyvä ystävä. Hän seuraa mielenkiinnolla oppilaitten, etenkin poikien edistymistä koulussa. Ja hän seuraa heidän vaihteitaan, kun he ovat lopettaneet koulunkäyntinsä. Eikä mikään ilahduta Samuli-herraa niin paljon kuin se, että hän saa kuulla että hänen entiset oppilaansa menestyvät elämässä.

Lähes 30 vuotta Samuli Paulaharju on kuuromykkäiä opettanut ja koko tämän ajan Oulun k.m.koulussa. Tähän kouluun hänen nimensä läheisesti liittyy, ja olisi vaikeata kuvitella Oulun koulua ilman Samuli-herraa. Kaikesta siitä, mitä hän tälle koululle ja sen oppilaille on ollut ja yhä on, häntä sydämestä kiitämme. Ja toivomme hänelle jatkuvasti voimia ja siunausta kaikissa töissään. E. E—m.

SAMULI PAULAHARJUN 60-VUOTISPÄIVÄ

Täyttäessään 60 vuotta viime huhtik. 14 p:nä sai kirjailija Samuli Paulaharju osakseen monia kunnianosoituksia. Jo edellisenä päivänä oli Oulun Kuuromyökkäinkoululla pieni juhlatilaisuus hänen kunniaakseen. Kun herra Paulaharju saapui piirustustunnilleen kouluun klo 12 päivällä, ohjattiin hänet poikien muodostamaa kunniakujujannetta myöten juhlasaliin, jossa oppilaat ja opettajat ottivat hänet vastaan. Aluksi esitti opettajakuoro virrestä 366 pari säkeistöä, jonka jälkeen johtaja Engblom puhui päivän sankarille. Tämän jälkeen ojennettiin hänelle opettajien lahjana tinaiset kynttilälajalat. Oppilaiden puolesta ojennettiin hänelle kaunis kukkamaljako kukkineen, jolloin 7:n luokan oppilas Teuvo Taimisto puhui, kiittäen muu-

KEHOITUS

Osallistukaa kuuromyökkäin töiden näyttelyyn

Suomen Kuuromyökkäintiitto on päättänyt toimeenpanna maamme kuuromyökkäin töiden yleisen näyttelyn Helsingissä kesäkuun alussa v. 1937. Kahden vuoden kuluttua siis kuuromyökkäin työnäyttely saa esittää suurelle yleisölle, korkeille viranomaisille ja työnantajille, mitä esineitä kuuromyökät osaavat valmistaa ja mihin he pystyvät työssään. Näyttely tahtoo tehdä tunnetuksi kuuromyökkäin asiaa. Se tahtoo kohottaa heidän yhteiskunnallista asemaansa ja herättää heissä luottamusta itseensä ja tulevaisuuteensa.

Näyttelyn tarkoitus ja päämäärä on hyvä. Jokainen ymmärtää tämän. Jokainen tahtoo siis tulla mukaan. Jokainen haluaa valmistaa näyttelyyn esineen tai esineitä. Nyt on ruvettava ajattelemaan, minkä esineen kukin aikoo valmistaa. Työ on aloitettava hiljalleen. Esine on valmistettava hyvin, sillä se voidaan myydäkin näyttelyssä ja ansaita sillä rahaa.

Lukija! Ajattele nyt, mitä sinä aiot näyttelyyn valmistaa ja lähettää. Ilmoita sitten tarpeeksi hyvissä ajoin siitä lyhyesti Kuuromyökkäin töiden näyttelytoimikunnalle osoitteella: Helsinki, Liisankatu 27, E 10. Ilmoita samalla nimesi ja osoitteesi. Jos sinä et vielä tiedä, minkä esineen aiot tehdä, niin ilmoita kuitenkin, että osallistut näyttelyyn ja ilmoita vastedes tekemäsi esineen nimi.

Jos sinä olet työssä mestarin luona, esimerkiksi puuseppätyöhuoneessa, niin ilmoita mestarille, että sinä osallistut näyttelyyn. Pyydä kohteliaasti häneltä lupaa saada valmistaa joku esine työhuoneessa. Toivottavasti mestari siihen myöntyy. Ja sinä voit silloin alkaa näyttelytyösi hyvältä mielellä.

Jos sinä, Lukija, haluat saada lisää tietoja näyttelystä ja näyttelyesineistä, niin pyydä niitä Näyttelytoimikunnalta, joka mielellään vastaa ja auttaa sinua.

Ei kukaan, joka osaa tehdä työtä, saa jäädä osallistumatta näyttelyyn. Kaikki mukaan! Muista tämä! Lue tämä kehoitus uudestaan ja kerro siitä myöskin ystäville ja tuttaville ja innostuta heitä yhteiseen asiaamme, kuuromyökkäin töiden näyttelyyn.

Näyttelytoimikunta.

tamin sanoin oppilaiden rakastamaa ja kunnioittamaa opettajaa siitä työstä mitä hän on kuuroiden hyväksi tehnyt heidän opettajanaan ja ystävänään. Tämän jälkeen juotiin kahvia ja opettajakuoro esitti vielä muutamia hengellisiä lauluja. Herra Paulaharju kiitti oppilaita ja opettajia. Koululla oli iltapäivällä päivän kunniaksi lupa.

Seuraavana päivänä, sunnuntaina, oli heira Paulaharjun kotona paljon vieraita. Kaikki lapset ja lastenlapsiakin oli saapunut vanhaan kotiin omaa rakasta vaaria onnittelemaan. Jo aamupäivällä saapui monia lähetystöjä. He toivat päivänsankarille kauniita lahjoja, kukkia, adresseja y.m. onniteluineen eri yhdistyksiltä ja seuroilta Helsingistä ja muualta Suomesta. Niistä mainittakoon: Suomen Museoliitto, Suomalais-ugrilainen Seura, Suomen Muinaismuistoyhdistys, Suomen Kotiseutututkimuksen Keskusliitto, Pohjois-Pohjanmaan Museoyhdistys, Pohjois-Pohjanmaan Maakuntaliitto, Oulun Luonnonystävät, Oulun kaupunki y.m. Sähkösanomia, kirjeitä ja runoja oli myös saapunut suuri joukko Suomesta ja ulkomailtakin. Niitä olivat lähettäneet: Opetusministeriö, joka onnittelee kirjjeessään ilmoitti, että herra Paulaharju saa 20,000 mk:n tieteellisen-apurahan, Suomalaisen Kirjallisuuden Seura, ilmoittaen, että päivänsankarille oli myönnetty 10,000 mk:n kunnia stipendi, sekä Muinaistieteellinen toimikunta, Kalevala-Seura, Sanakirjasäätiö, Suomen

Historiallinen Seura, Hämeen Museoyhdistys, Etelä-Pohjalainen Osakunta, Pohjois-Pohjalainen Osakunta, Suomen Kirjailijaliitto, Vetelin Kotiseutuyhdistys, Raahen Museo, Raahen Kaupunginhallitus y.m. Suomen Kuuromyökkäinliitto ja Oulun Kuurojenyhdistys olivat myös lähettäneet samoin sähkösanomaonnittelunsa. Yksityisiä sähkösanomia ja kirjeitä olivat lähettäneet m. m. entiset oppilaat kuten Tyyniaho, Kangasniemi, Nurkkala, Rannikko, Kaurelat, Myllylä ja monet muut kautta maan, sekä Helsingistä m. m. Alakuljut, tri Anttila, senaattori Kaarlo Castrén, professori A. R. Cederberg, ministeri Elfving, toimittaja Ellilä, tohtorit Elsa ja Martti Haavio, tri ja rouva Hakulinen, prof. ja rva Rapola, prof. ja rouva Saarimaa, kirjailija Arvi Järventaus, maisteri Kaukoranta tohtorit Kettunen ja Päläsi, kirjailijat Kianto ja Helmi Krohn, prof. Otto Manninen, tri Railo, kouluneuvos Salervo, kauppaneuvos Santaholma, tri Snellman, prof. A. M. Tallgren, tri ja rva Tolvanen, prof. ja rva Tuulio, kansanedustaja Vainio, maisteri Virtanen, ylioppilas Vapaasalo, maisteri A. O. Vaisänen ja tri ja rva Äyräpää y. m. Turusta: prof. Harva ja lehtori Impivaara, Porvoosta: nti Ellen Drake, Mikkelistä: nti Hevonpää ja rva Kahva, Kajaanista: maaherra Pehkonen y. m. Lisäksi oli saapunut sähkösanomia vielä Oulusta, Hämeenlinnasta, Joensuusta, Tampereelta, Raahesta, Vaasasta, Kurusta, Inarista y. m. sekä Norjasta,

Ruijasta, Vesisaaresta y.m. Pitkin päivää kävi vielä ystäviä ja tuttavvia päivänsankarin kotona toivottamassa onnea. Ahtaaksi kävi hänen kaunis kotinsa, mutta ystävällisesti siellä otettiin vieraat vastaan. Jenny-rouvan kahvipöytä oli ahkerasti käytännössä aamusta iltaan.



EMMA HEDMAN

Sunnuntaina huhtik. 7 p. sammui Hämeenlinnassa hartaan kuuromykkien ystävän ja auttajan johtajatar Emma Hedmanin siunausrikas elämä. Rva Hedmania kohtasi vaikea sairaus joka nyt katkasi hänen elonlankansa. Rva Hedman oli harvinaisen hienosti sivistynyt, lahjakas, lämminsydäminen ihminen, sielunsa täynnä suurta jaloa ja rikasta korkeamman elämän viisautta. Rva Hedman syntyi Norjassa. Nuorena antautui hän, lämminsydäminen kun oli, yhteiskunnan kovaosaisimpien, tylsämielisten lasten kasvattajaksi. Siitä tuli hänen elämäntyönsä. Jouduttuaan nuorena naimisiin suomalaisen maisteri Edvin Hedmanin kanssa asettuivat he Suomeen ja Suomesta tuli nuoren rva Hedmanin uusi kotimaa. Suomen tylsämielisten hyväksi on Norjan tytär rva Hedman uhrannut kaikkensa. Suomessa ei ennen ollut tylsämielisten kouluja. Hedmanit olivat siis Suomen tylsämielisten laitoksen perustajat ja uranuurtajat. Pienestä alusta on laitos heidän taitavalla johdolla kehittänyt valtavaksi suurlaitokseksi, jossa vuosittain sadat tylsämieliset lapset saavat opetuksen, hoidon ja jossa heistä kasvatetaan hyödyllisiä ihmisiä. Paitsi varsinaista elämäntyötään rva Hedman hänelle ominaisella lämmöllä ja rakkaudella palveli ja auttoi kaikkia kärsiviä.

Hämeenlinnan kuuromykät voivat kertoa paljonkin rva Hedmanilta osakseen tulleesta suuresta rakkaudesta, kuinka hän heitä rakasti,



Emma Hedmanin hautakumpu Vanajan kirkkomaalla.

auttoi, lohdutti ja kuinka suurenmoista oli rva Hedmanin vieraanvaraisuus. Aina rva Hedmanin huvilalle Norjanmäelle saapuessaan kuuromykkiä odotti harvinaisen aistikkaasti ja rikkaasti katettu kahvipöytä. Rva Hedman, itse harvinaisen sydämellisenä sanoinkuvaamaton hymyily kasvoillaan, toivotti kuuromykät tervetulleiksi ojentaen joka ainoalle kätensä tervehdykseksi ja johdattaen rakkaat ystävänsä, joiksi hän kuuromykkiään kutsui kahvipöytänsä. Valppaana seurasi rva Hedman Hämeenlinnan kuuromyökkäinyhdistyksen elämää ja harrastuksia sekä kuuromykkien yksityistä työtä ollen aina valmiina auttamaan. Hän iloitsi sydämellisesti kuuromykkien kiitollisuudesta sekä niistä pienistä lahjoista, joilla kuuromykät tahtoivat ilahuttaa häntä.

Rva Emma Hedmanin muistojuhla Vanajan kirkossa huhtik. 17 p:nä klo 13,30 muodostui valtavaksi suru- ja kunnianosoitusjuhlaaksi. Vanajan ikivanha, karu kivikirkko oli koristettu tuoksuvin kukin, laakeripuvin ja lukemattomin kynttilöin, jotka muuttivat sen lämpimäksi pyhäköksi. Keskellä alttaria lepäsi rva Hedman'in valkea, liljoin koristettu arkku. Hautausjumalanpalvelus aloitettiin urkujen soitolla, N.N.K.Y:n kuoro lauloi: »Valkeus jälkeen synkeyden» ja virsi 68. 1, 5, 6. Hautausaarnan piti Vanajan kirkkoherra Soila. N.N.K.Y lauloi norjalaisen virren. Ruumiin siunaamisen toimitti vainajan tyttären miehen isä assessori Ahlman puhuen liikuttavasti vainajan suuresta uhrimielestä ja lähimmäisrakkaudesta. Altari-palveluksen suorittivat assessori Ahlman ja khra Soila. N.N.K.Y. lauloi norjalaisen virren ja virren 529, 6—7. Sitten alkoi seppelten laskeaminen. Vainajan lasten ja lastenlasten vietyä kukkansa arkulle alkoi lukuisain seppelten laskeminen. Perttulan kasvatuslaitoksen oppilasryhmien useat liikuttavat seppeleet, joissa tuotiin ilmi, että oli poistunut heiltä »Tantti», joka rakasti heitä viime hetkeen saakka. Perttulan opettajakunnan, Vanajan pikkukirkko-yhdistyksen, Sosialiministeriön, Norjastakin useita seppeleitä, Hämeenlinnan kuuromykkäin yhdistyksen edustajana hra ja rva Yläkorpi, neiti K. Valtari ja hra I. Valtonen asettuivat arkun molemmin puolin osoittamaan viimeistä kunnioitustaan rakastetulle kunniajäsenelleen. Rva Yläkorpi tulkitsti liikuttavasti yhdistyksen hartaan kiintymyksen, kaipauksen ja kiitollisuuden tunteet rva Hedmania kohtaan mainiten m.m. että rva Hedman jätti jällelle pyhän siunatun muistonsa, joka nyt on oleva oppaana yhdistyksen elon tiellä. Hra Yläkorpi laski yhdistyksen kiitollisuuden osoituksena valkeista liljoista sidotun seppeleen arkulle. Hetken seisivat hiljaisina edustajat arkun ääressä.

N.N.K.Y:n kuoro lauloi »Olen vieras mi täällä kuljen». Urkujen soidessa kantoivat rakasta-

vat kädet arkun hautaan. Rva Hedmanin viimeinen leposija sijaitsee puolisovainajansa vierellä Vanajan kirkkomaalla. Suuri ikivanha tammi humisee heidän hautansa yllä ja Vanajaveden välkkyvät aallot laulavat heille huomenlaulujaan ylösnousemisen ihanaan aamuun asti.

Rva Emma Hedman on nyt poissa, mutta järeille jäi hänen suuri työnsä, ja se on kuolematon. Kuuromykkäystävistäänkin hän vielä kuoltuaan huolehtii, sillä hänen lapsensa lupasivat jatkaa rakkaan, kalliin äitinsä huolenpitoa kuuromykkäistä.

Hautausjuhlassa Rva Emma Hedmanin lapset ilmoittivat, että niin kauvan kuin he elävät ovat kuuromykkät tervetulleita Norjanmälle, ja he tahtovat jatkaa äitinsä rakkauden työtä. — Rva Hedmanin hautauspäivänä oli harvinaisen kaunis päivä. Johtaja Reidar Hedman sanoi, että aina, kun äitini oli jonnekin lähdössä, oli hänellä suotuista ja kaunista ilmaa. Niin oli nytkin hautajaispäivänä.

»Vanhurskaan vaellus on kuin aamunkoiton valo, joka valkenee valkenemistaan täyteen päivään asti» (Yhdistyksen seppelenuhoissa).

Kynä.



AMALIA GRÖNBERG

Nurmeksien kauppalassa nukkui hiljaa kuolon uneen huhtikuun 2 p:nä 86 vuoden ja 15 päivän vanhana pastorin leski Maria Amalia Grönberg. Tämä korkeaan ikään elänyt henkilö oli menneinä nuoruutensa päivinä ollut opettajana Kuopion kuuromykkäinkoulussa. Kuopiosta siirtyi hän Pieksämäen Nikkarilaan, jossa pani alulle talouskoulun kuuromykkä-tyttöjä varten. Myöhemmin siirtyi hän Helsinkiin kuuromykkäin talouskoulun johtajattareksi Bovalliusten talouskouluun ja pysyi tässä toimessa eräitä vuosia. Helsingin kasvatusopillisen talouskoulun johtajattarena oli hän monet vuodet. Vanhuutensa päivät vietti hän Nurmeksessa ja koetti vielä sielläkin toimia paikkakunnan kuuromykkäin hyväksi. Kiitollisuudella muistavat häntä hänen lukuisat oppilaansa ja ystävänsä.

ERÄS KUUROMYKKÄIN JA SOKEIDEN YSTÄVÄ

Oi sitä Jumalan rikkautta ja viisautta ja tiedon syvyyttä! Kuinka tutkimattomia ovat Hänen tuomionsa ja käsitännättömiä Hänen tiensä! Room. 11: 33.

Ensi kerran kun minulle esitettiin kuuromykkien ja sokeiden hyvää ja lämmintä ystävää

Helmi Kaskea, ajattelin, ettei tuo sielu tule ymmärtämään Jumalan suurta rakkautta elämässään. Sillä hän, Helmi Kaski oli niin itsetietoisena näköinen ja nautti iloisen luonteensa mukaan maailmasta ja sen iloista. — Suuri oli hämmästykseni kuullessani Helmin notkistaneen polvensa Elämän Herralle ja omistaen siten sydämessään ja elämässään Vapahtajan Kristuksen. Hän tuli toveriksemme Viipurin I osastoon Jumalan sotilaana. Ja seurattessani sitten Helmi Kasken askeleita Jeesuksen todistajana ollessaan huomasi usein, ettei häntä ymmärretty vaan pilkattiin ja naurettiin kuuromykkienkin keskuudessa. Heidän keskuudessa, joiden sisarena hän on ollut jo yli 25 vuotta. Mutta Jumalan voimassa Helmi Kaski kesti kaiken kärsivällisesti. Iloisella ja kärsivällisellä luonteellaan Helmi voitti monen kuuromykkä-ystävänsä kunnioituksen ja pitivät häntä rakkaana ystävänsä joka heille k. m. yhdistyksessä puhuu Jumalan sanasta.



Ruth Lundberg.

Niin ei Jumala ole jättänyt avuttua häntä, vaan on ollut häntä lähellä, siten kasvattaen Helmi Kaskea sielujen voittajaksi. — Erittäin suureksi avuksi Helmi Kaski on tullut tšekäläisessä tullivirkailijan hra Lundbergin perheessä. Heillä nim. oli sokea, kuuromykkänä syntynyt tytär Ruth, joka jo oli 16 vuoden vanha, eikä vielä ollut sokeainkoulussa käynyt. Vanhemmat pyysivät silloin Helmi Kaskea opettamaan Ruthille aakkosia sekä eri esineiden nimiä. Kyllä tämä työ vaati kärsivällisyyttä ja rakkautta Helmi Kaskelta, käydessään joka viikko Ruthin luona. Ilmielin Helmi Kaski täytti tehtävänsä Jumalan avulla. Kaksi vuotta kului siitä kun tämä työ alkoi ja pikku Ruth tunsikin kaikki esineet nimeltään sekä oppi lukemaan. Vanhemmat iloitsivat suuresti Ruthinsa edistymisestä. Mutta Jumala katsoi parhaaksi kutsua Ruthin pois täältä murheen laaksosta. Muutama kuukausi ennen joulua sairastui Ruth vaikeasti ja hänet täytyi viedä Viipurin Diakonissasairaalaan. Helmi Kaski kävi sielläkin ahkerasti joka päivä Ruthin luona ja puhui Jeesuksesta, parhaasta sielun lääkäristä Ruthille sokeain merkkielellä. Viimeisen keran kun jälleen Helmi Kaski oli Ruthin luona käymässä, kietoi Ruth erotessa käteensä Helmin kaulaan ja silittellen Helmin päätä, sanoi: »Jeesus on minun ystäväni, minä menen nyt Jeesuksen

KEVÄT

*Oi kevät, oi
vanha, aina uusi! — Kautta
ilman soi*

*lauku huomenkellojen!
Niinkuin kiuru kohoo
yli metsien,*

*kaiken olevaisen
yli kchoo sieluni,
jättää maisen.*

*Hymyile kevät!
Ihmislusten väsyneet silmät
jälleen säteilevät!*

Mila.

luo». Ja siihen ajatukseen nukahti nuori Ruth kuolon uneen. — Jumala käytti Helmi Kaskea välikappaleenaan tämän sokean kuuromykan, Ruthin, pelastukseen. Jumalalle ei ole mikään mahdotonta, Hän antaa valonsa loistaa sielläkin, missä meille ihmisille näyttää mahdottomalta. Saakoon Jumalan siunaus yhä enemmän täyttää rakkaan sotilastoverimme Helmi Kasken sydämen Pyhän Hengen voimalla, voittamaan useita varjopuolella olevia sieluja Jeesukselle.

Olga Laakso.

Kersantti, Viipurin 1 osasto.

KAKSI HAUTAA

Ajelin usein polkupyörällä T:n pitäjän Uudelle hautausmaalle. Siellä on näet perhehauta, jota hoidan. Siinä pienen muistokiven alla lepää kolme nuorinta veljeäni, jotka kaikki kuolivat jo pieninä. Kaksi heistä, kaksoset, kuolivat tulirokkoon, joka silloin, sodan jälkeen niin laajalti raivosi juuri lasten keskuudessa. Kolmas kuoli kurkkumätään, pari vuotta myöhemmin. Aivan tämän perhehaudan vieressä on vanha harmaantunut koivuristi, jonka keskelle kuorituun syvennykseen on paksuin kirjaimin kaiverrettu: Talokas Antti Mattila. Vähän siitä syrjässä on toinenkin vanha puuristi. Se on jo melkein kokonaan lahonnut, mutta metallilevystä voi selvästi lukea sanat: Aliina Hannula.

Joka kerta kun käyn hautausmaalla ja näen nuo vanhat ristit, tunnen vanhojen muistojen vuolaina vyöryvän ohitseni. Ehkä sen on vaikuttanut näiden molempien äkillinen ja oma-

laatuinen kuolema. He olivat molemmat kuuromykyä ja minun parhaita ystäviäni. Mutta koulusta päästyään heidän tiensä erosivat.

Antti alkoi juoda. Aluksi vanhemmiltaan salassa, mutta vanhempien kuoltua, kun kukaan ei ollut siitä kieltämässä, hän oli melkein joka ilta humalassa. Niinpä paikkakuntalaiset jo sanoivatkin: Kuinkahan kauan tuo Mattilan isäntä tuossa juopottelee. Yleisesti tiedettiin, että Antti oli pohjaltaan hyvä mies, mutta viinanhimo oli saanut hänet valtaansa, eikä hänellä ollut voimaa nousta kurjuudestaan. Kerran kun hän taasen palasi kaupungista markkinoilta, humalaisena niinkuin ennenkin, tapahtui onnettomuus. Antti seisoj kärryillä ja huitoi piiskalla hevostaan. Ylikäytävän kohdalle tultuaan ei hän huomannut ohj kiitävää pikajunaa, vaan ajoi suoraa päätä sen alle. Antti ruhjoutui aivan muodottomaksi kärryjen mukana. Vielä pitkän aikaa Antin hautajaisten jälkeen sanoivat ihmiset: Siinä sai palkkansa Anttikin, kun ei totellut vanhempiaan.

Aivan toista maata oli Aliina Hannula. Hän oli kunnollinen, reipas ja aina iloinen tyttö. Heti koulusta päästyään hän tuli kotiini palvelukseen. Hän teki kaikki työnsä ahkerasti ja kunnollisesti ja oli aina iloinen. Hän ei ollut milloinkaan sairastunut, eikä kukaan olisi voinut aavistaa hänelle mitään pahaa tapahtuvan. Asuin kaupungissa ja olin pari viikkoa ennen joulua saanut Aliinalta kirjeen, jossa hän kertoi tulevansa luokseni joulua viettämään. Iloitsein rajattomasti tästä tiedosta, mutta iloni vaihtui yht'äkkiä synkäksi suruksi, kun kaksi päivää myöhemmin luin sanomalehdestä hänen kuolemanilmoituksensa. Ankaru aivokalvotulehdus oli kolmessa päivässä katkaisut hänen nuoren elämänsä. Rauha hänen muistolleen!

Joka kerta, kun käyn hautausmaalla, tulee nämä kaksi niin vastakkaista elämäntarinaa väkisin silmien eteen. Tulee ajatelleeksi kuoleman ankaruutta. Kuinka se täältä elämästä korjaa jokaisen meistä, silloin kun Jumala määrää. Olimme sitten valmistautuneita tai valmistautumattomia, kuolema on yhtä armoton. Ei hetkenkään parannusaikaa. Hetkesi on tullut, sanoo Kuolema ja korjaa satonsa. Kuoleman majesteetti on ankarampi kuin kukaan muu. Sentähden pitäisi meidän itsekunkin huolehtia siitä, että olisimme aina valmiit Kuoleman majesteetin seuraan. Että olisimme valmiit lähtemään, kun Hän sanoo »Hetkesi on tullut, lähde kanssani!» Jos me täysin valmistautuneina lähdemme Kuoleman kanssa, silloin voimme myös olla varmat siitä, että Jumala viimeisellä tuomiolla asettaa meidät oikealle puolellensa valittujen joukkoon ja meille on varattuna Taivaan ilo. Tätä tulee meidän aina pyytää taivaalliselta Isältämme.

P. N—i.



URHEILUOSASTO



KILPAILUKUTSU

Meillä on täten kunnia kutsua kaikkia KUL:n alaisia seuroja ja yksityisiä jäseniä osallistumaan

KUL:n rata- ja kenttärheilumestaruuskilpailuihin,

jotka ovat samalla karsinnat Lontoon kisoihin, mitkä me järjestämme asianomaisella luvalla Turun Urheilupuistossa tulevan heinäkuun 6-7 päivinä 1935.

KILPAILUOHJELMA:

Lauantaina 6. 7. klo 15.

1. 100 m juoksu, koe-erät
100 " " " nuorille ¹⁾
2. 100 " " " naisten
3. Kuulantyöntö
4. Korkeushyppy, naisten
5. 100 m juoksu, loppukilpailu
100 " " " nuorille
6. Korkeushyppy
7. 1500 m juoksu
8. Kiekonheitto (myöskin nuorille)
9. 100 m juoksu, loppukilpailu, naisten
10. 400 m juoksu, koe-erät ¹⁾
11. 1000 m juoksu nuorille

Sunnuntaina 7. 7. klo 14.

1. Seiväshyppy (myöskin nuorille)
2. 200 m juoksu, koe-erät
3. 800 m juoksu
4. Pituushyppy, naisten
5. Keihäänheitto (myöskin nuorille)
6. 200 m juoksu, loppukilpailu
7. Kuulantyöntö, naisten
8. 110 m aitajuoksu (korkeat aidat)
9. 4×100 m viestinjuoksu
10. 5000 m juoksu
11. Pituushyppy (myöskin nuorille)
12. 400 m juoksu, loppukilpailu ²⁾

Ohjelman muutosoikeus pidätetään.

Meillä on täten kunnia kutsua kaikkia KUL:n alaisia seuroja ja yksityisiä jäseniä osallistumaan **KUL:n uintimestaruuskilpailuihin**, jotka me järjestämme asianomaisella luvalla Uittamon uimalaitoksella tulevan heinäkuun 7 päivänä kello 11.

Kilpailtavina lajeina ovat: miesten ja naisten 50 m vapaa- ja 100 m rintauintit.

KUL:n mestaruusmitalit ja I-III palkintoina kunniakirjat jaetaan kaikissa lajeissa. 4×100 m viestinjuoksussa kilpaillaan Sulo Vuokon „Karhu“-veistoksesta, jonka puolustajana on H:gin Kuuromykkäin Urheiluseura.

Osanottoilmoitukset on tehtävä viimeistään kesäkuun 28 päivään mennessä osoitteella: B. Kaski, Turku, Tehdaskatu 6 (Vienen luona) ja ilmoitusta on seurattava ehdottomasti 15 mk. viestijoukkueelta, 10 mk. mieheltä ja 5 mk. naiselta. Jälki-ilmoituksista kaksinkertainen maksu.

HUOM.! Alle 21 vuotiaitten ilmoittautujien tulee liittää osanottoilmoituksiinsa ikätodistuksensa.

Kilpailijoille varataan vapaa asunto kahdeksi vuorokaudeksi. Majoituspaikasta lähemmin seur. numerossa.

Muuta virallista kutsua ei lähetetä seuroille.

Toivoen runsasta osanottoa, merkitsemme urheilutervehdyksin

TURUN KUUROMYKKÄIN URHEILUSEURA „VALPAS”

U. Lehtimäki,
puheenjohtaja.

B. Kaski,
sihteeri.

¹⁾ Voi tapahtua suoraan loppukilpailuna, jollei ilmaannu enempää kuin 6 miestä.

²⁾ Jos sitä ei tarvita enää, niin sen sijaan siirretään 110 m aitajuoksu.

KARTUTTAKAA

lahjoituksillanne K. U. L:n Olympialaisrahastoa osanottoa varten Lontoon kansainvälisiin kuurojen urheilukisoihin!

KUL:n LIITTOKOKOUS

KUL:n V:s liittokous pidettiin Helsingissä K.m. y:n huoneustolla 20 p. huhtikuuta. Kokouksessa olivat edustettuina kaikki 11 maassamme toimivaa k.m. urheiluseuraa.

Kokouksen avasi Liiton puheenjohtajan E. Karilas, kosketellen puheessaan liittomme 15 vuotista toimintaa. Hän mainitsi liittomme alkuvaikeuksista, sekä siitä tuloksesta jonka lannistumaton yhteistyö on saanut aikaan. KUL on tällä hetkellä, lausui hän, Kuuromyökkäin Liittoon verrattava sivistystekijä, sillä ruumiillisen ja henkisen sivistystyön on kuljettava rinnan. Terve ja voimakas ruumis antaa ihmiselle työn- ja elämän ilon ja sille pohjalle on helppo edelleen rakentaa.

Kokouksen puheenjohtajaksi valittiin herra B. Kaski Turusta.

Liiton sihteerin R. Pitkäsén ollessa sairauden vuoksi estettynä valmistamasta toimintakertomusta, luettiin kokoukselle laadittu lyhyt väliaikainen selostus KUL:n toiminnasta viimeisellä 3-vuotiskaudella. Tilit hyväksyttiin tilintarkastajan lausunnon perusteella, mutta toimintakertomuksen toivoi kokous valmistettavan seuroille jaettavaksi sihteerin toivuttua sairaudestaan. — KUL:n puheenjohtajaksi valittiin sen jälkeen yksimielisesti edelleen hra E. Karilas. Hallituksen jäseniksi ensi kolmivuotiskaudeksi valittiin Jussi Luomajoki 33 äänellä, Rurik Pitkäsén 29:ään, Väinö Sihvola 28:ään ja B. Kaski 27:ään. Varalle tulivat lähinnä ääniä saaneet: E. Mattila (9 ääntä), L. Vainola ja Hj. Sandblom (mol. 7 ääntä), A. Jokelainen sai myös 7 ä., mutta arvan nojalla tulivat edellämäinitut valituiksi. Tilintarkastajiksi valittiin V. Salovaara ja B. Mouton, varalle M. Mikkolainen ja U. Lehtimäki.

Liiton jäsenmaksut päätettiin pysyttää ennallaan.

Kokoukselle lähetetyistä keskustelukysymyksistä ehdittiin käsitellä seuraavat: nti Kaisu Valtarin ja hra A. Suikkasen esitykset palkinto- ja kunniakirjakysymyksestä liittossamme. Asiasta syntyi heti alussa vilkas keskustelu, jossa suurin osa puheenvuoroista käytettiin kunniakirjain puolesta. Päätöksen teko päätettiin siirtää seuraavan päivän liittoneuvoston kokoukselle.

Seuraava keskustelukysymys koski KUL:n liittymistä kuulevain keskusjärjestöihin; alustaja J. Luomajoki. Keskustelun jälkeen päätti kokous, että kysymys jätetään toistaiseksi avoimeksi.

Keskustelukysymyksiä oli lähetetty vielä 2, mutta päätti kokous siirtää ne seuraavana päivänä pidettävään liittoneuvoston kokoukseen.

Tämän jälkeen puheenjohtaja kiitti edustajia asiallisesta ja sovinnollisesta yhteistyöstä kokouksessa, ja julisti V:nnen liittokokouksen päättyneeksi.

KUL:n LIITONEUVOSTON KOKOUS

pidettiin KUL:n puheenjohtajan johtaessa puhetta 21 p:nä huhtikuuta HKY:llä. Saapuvilla olivat, paitsi liittohallitus, seuraavat edustajat: M. Mikkolainen Helsingistä, U. Lehtimäki Turusta, M. Katainen Tampereelta, V. Mattila Kotkasta, A. Suikkanen Viipurista, N. Toikkanen Jyväskylästä, M. Hellöre Pietarsaaresta, L. Vainola Hämeenlinnasta, L. Nordberg Vaasasta, K. Mäkelä Lahdesta ja V. Sihvola, joka oli valtuutettu edustamaan Kuopion K.m.-Urheilijoita.

Herra B. Kaski kertoi tervehdyskäynnistä vuoteenomana olevan KUL:n sihteerin, hra R. Pitkäsén luona, jolle hän oli saanut tehtäväkseen esittää liittokokouksen tervehdyksen.

Palkintokysymyksestä, joka muuten aiheutti laajan keskustelun, päätettiin seuraavasti:

1. Mestaruuskilpailuissa on nykyistä palkintojärjestelmää (mestaruusmitalia ja kunniakirjoja) noudatettava seuraavaan kolmivuotiskokoukseen asti. Kuitenkin voidaan jakaa yksityisten lahjoittamat kunniapalkinnot.

2. Tässä asiassa on seurain kutsuttava valistilaisuuksia järjestettäessä pätevät puhujat.

3. Kansallisiin tahi seuran kilpailuihin nähden palkinnot ovat vapaasti järjestävien seurain päätettävissä.

Lontoossa pidettäviin kuurojen olympialaisiin lähtevän joukkueen ylijohtajaksi valittiin hra E. Karilas ja apulaarjohtajiksi V. Sihvola ja J. Luomajoki.

Hra L. Vainola ehdotti ostettavaksi veistotaulun Walesin prinssille antamista varten Lontoon kisoissa. Asia jätettiin silleen. Sen sijaan KUL tulee antamaan muistolahjan Englannin veljesliiton puheenjohtajalle.

Viipurin Kuuromykkä-Urheilijoille myönnettiin lupa järjestää kansalliset kilpailut juhannuspyhinä.

KUL:n yleisurheilumestaruuskilpailuohjelmaan päätettiin liittää seuraavat uudet kilpailulajit nuorille (alle 21 v.): 100 ja 1000 m juoksut, keihään- ja kiekonheitot ja pituus- ja seiväshyppy.

KUL:n mestaruuskilpailuissa on tästälähin 110 m aitajuoksussa aitojen oltava 110 cm korkeat.

Päätettiin hyväksyä ehdotus KUL:n piirin uusiksi rajoiksi. Piirien rajojen läheisyydessä asuville suotiin oikeus liittyä siihen piiriin mihin haluavat.

Hihtomestaruuskilpailujen järjestämisoikeus vuonna 1936 myönnettiin Lahden Kuurot Urheilijat-seuralle ja yleisurheilumestaruuskilpailut Kuopion Kuuromykkä-Urheilijoille.

Lahden edustaja K. Mäkelä ehdotti, että seuraita luovuttaisivat juhliensa bruttotuloista

10 % olympialaisrahastoon. Kokous katsoi, että tämä on seurain asia.

Pietarsaaren edustaja M. Hellöre ehdotti, että mestaruuskilpailuohjelmaan otettaisiin kolmiloikka. Mutta sitä ei voitu hyväksyä, niin kauan kuin CISS:n kilpailuohjelmassa ei ole sellaista. J. L.

OLYMPIALAISRAHASTOA

ovat kartuttaneet seuraavat seurat:

- Hämeenlinnan K.-U.* 100 mk.
- Turun „Valpas”* 120 mk.
- Viipurin K.-U.* 100 mk.

Nyt odotamme lahjoittajaseurain esimerkkiä seuraavilta:

Kotkan Tähti, Jyväskylän K.-U., Vaasan K.-U., Pietarsaaren K.-U. ja Lahden Kuurot U:t.

Lausumme täten parhaat kiitoksemme.

H:ki 1.5.35. *KUL:n liittohallitus.*

URHEILU-UUTISIA

H:gin K. V.- ja U.-seuran jäsentenväliset sisähyppykilpailut järjestettiin huhtik. 17 p. Kilpailun voitti jo kolmannen kerran peräkkäin V. Lehtonen pistemäärällä 1600. Toisena oli B. Ahlbäck 1359. III:s E. Helminen 1012. IV:s E. Nyberg 535. V:s E. Liljegen 513 ja VI:s O. Latva 424 pist. Eri lajeissa saavutettiin seuraavia tuloksia: pituush. Lehtonen ja Ahlbäck 276; Helminen 259. Korkeush. Lehtonen 135; Ahlbäck 125; Helminen 110. Kolmiloikka. Lehtonen 849; Ahlbäck 801; Helminen 772.

Näitä kilpailuja on v:sta 1925 järjestetty kaikkiaan kuudet tahi seitsemät. Tällaisten kilpailujen arvosta saattaa olla eri mieltä, sillä kesäurheiluun valmistautuvalle urheilijalle saattaa kova puulattia käydä kohtalokkaaksi lihasten revähtymän tahi jänteiden vioittumisen muodossa. Talvisten voimisteluharjoitusten päättäjänä ne kyllä ovat paikallaan, mutta on niihin aina huolella verrytellen valmistauduttava.

Helsingin K.m. V. ja U.-s:n jäsentenväliset murtomaajuoksukilpailut pidettiin 5.5. Satulinnan maastossa Oulunkylässä. Matka oli 4 km. ja juoksivat sen myöskin nuorten sarjaan kuuluvat. Seuraavia aikoja saavutettiin: I. V. Lehtonen 13,57, II. V. Tuominen, sama aika, rinnan mitan jälessä, III. K. Minni 14,36, IV. A. Lehti 14,59, V. V. Peltonen 15,45. Ennätysmäärä, 14 kilpailijaa oli ilmoittautunut, joista kuitenkin 2 keskeytti. Ilma oli aurinkoinen ja erinomaisen sopiva juuri tällaiselle kilpailulle.

Osoitteen muutos. Helsingin K.m. V.- ja U.-s:n kirjeenvaihto on tästedes osoitettava toistaiseksi osoitteella: *M. Mikkolainen, „Surus“ Aleksanterink. 12.* Sihteerin vaihdos johtuu siitä että Luomajoen tultua valituksi KUL:n hallitukseen, hänen täytyi luopua seuran sihteerin toimesta.

ESITELMÄPÄIVÄT TAMPEREELLA

Kuten ilmoituksesta selviää, järjestää Tampereen K.m. yhdistys helluntaina, 8—9 p. kesäkuuta esitelmäpäivät ja juhla-iltaman kaupungintalon juhlasalissa, joka sijaitsee kauppatorin laidassa.

Lauvantaina klo 17 kokoonnutaan sinne, siellä

Hämeenlinnan Kuuromykkä-Urheilijain jäsenten 3000 mt. murtomaajuoksukilpailu suoritetaan helatorstaina t.k. 30 p:nä klo 10 Hämeenlinnan Ahvenistolla.

Talvikauden lopettajaisiltama pidetään tyttölyseolla kello 13.

Terve tuloa kaikki urheilu-ystävät.

„Lahden Kuurot Urheilijat“ järjestävät helluntai-iltaman kesäkuun 9 päivänä klo 18 Lahden lyseolla. Ohjelmaa runsaasti. Tilaisuuteen saapuu K.U.Liiton puhuja. Seuraavana helluntaina 10 päivänä järjestetään opintomatka Vierumäen urheilupuistolle Matka rautateitse, juna lähtee Lahden asemalta klo 9.20, saapuen Vierumäen asemalle klo 10.30. Sieltä lähdetään klo 15.59, saapuen Lahteen klo 16.30. Saapukaa siihen harvinaiseen tilaisuuteen oikein joukolla. Terve tuloa Lahteen!

Johtokunta.

KILPAILUKUTSU

Kutsumme täten kaikkia KUL:n kuuluvia seuroja ja yksityisiä jäseniä osallistumaan asianomaisella luvalla järjestämiimme **kansallisiin urheilukilpailuihin** Viipurissa Papulan urheilukentällä kesäkuun puolivälissä, myöhemmin ilmoitettavana aikana. Kilpailaan 5,000 ja 10,000 m:n juoksuissa sekä 110 ja 400 m:n aitajuoksuissa (korkeat aidat). Palkintoina jaetaan arvoesineitä. Osanottomaksu 10 mk. mieheltä on ehdottomasti lähetettävä osanottoilmoituksen mukana ennen kesäkuun 10 päivää os.: Armas Suikkanen, Viipuri, Kelkkala, Ojakatu 34. Kilpailijoille varataan vapaa asunto kahdeksi vuorokaudeksi hotelli »Belvederessä» Salakkalahdenkatu 11.

Edellisten yhteydessä järjestetään Viipurin Kuuromykkä-Urheilijain **jäsentenväliset urheilu- ja uintikilpailut**, joissa valitaan seuran edustajat Turussa heinäk. 6—7 pidettäviin mestaruuskilpailuihin. Kilpailuohjelmassa kuuluntöytä, keihään- ja kiekonheitto, pituus-, korkeus- ja seiväshyppy, 100, 200, 400, 800, 1,500, 5,000 ja 10,000 m juoksu, 110 ja 400 m aitajuoksu (korkeat aidat). Naisille 100 m juoksu, kuuluntöytä, pituus- ja korkeushyppy. 50 m vapaa- ja 100 m rintauinti naisille ja miehille. Osanottoilmoitukset lähetettävä ennen kesäk. 10 p:ää os.: A. Suikkanen, Viipuri, Kelkkala, Ojak. 34.

Ohjelmien muutosoikeus pidetään. Uusia jäseniä vastaanotetaan.

50% alennus rautatiliippujen hinnoista toivotaan saatavan. **Kilpailujen alkajais- ja lopettajaisjuhlat** järjestetään hyvällä ohjelmalla Rautatieläisten huoneustolla asemarakennuksessa. Puhujista mainittakoon m.m. hrat Väinö Sihvola ja Lauri Väinö.

Huvmatkailijoille on saatavissa halpoja asuntoja seuraavissa hotelleissa: »Rautatiehotelli», Rautatienk. 1 (vastap. asemaa) ja »Belvedere», Salakkalahdenk. 11 Smk. 10:—hengeltä vuorokaudessa; »Keskus», Maununk. 2 Smk. 15:—hengeltä vuorokaudessa. Asuntotilaukset tehtäköön hyvissä ajoin o.: Armas Suikkanen, Viipuri, Kelkkala, Ojakatu 34.

Viipurin Kuuromykkä-Urheilijat

Armas Suikkanen, puh.joht. Hannes Tuomi, siht.

Viipurin Hiihtomestaruuskilpailuissa

otettujen kuvien tilaajille lähettäminen on viivästynyt valokuvaajan sairauden vuoksi. Toivomme, että piakkoin voimme täyttää tilaukset.

on nähtävänä seuraavan päivän ohjelma. Esitelmäpäivät ovat maksuttomat ja ainoastaan iltamasta peritään maksu. Esitelmöitsijöiksi ovat lupautuneet hrat R. Pitkänen, Elias Savi-saari y.m. tunnettuja henkilöitä.

Maanantaina 10 p:nä kaupungin nähtävyyksiin tutustuminen.

On saatu osanottajille 50 % rautatiepiletien

hinnoissa joten pyydetään huomauttaa että kaikkien, Tampereelle esitelmäpäiville aikovien tulee leimauttaa piletinsä lähtöasemalla ja Tampereelle saavuttaessa ei saa luovuttaa piletteään junailijalle, vaan se on säilytettävä paluumatkaa varten.

Eräs matkustajakoti on luvannut osanottajille asuntoja alennetulla hinnalla 10 mk. vuorokaudelta. Niiden, jotka haluavat saada se alennus matkustajakodissa, pyydetään tekemään asuntotilaus ennen kesäk. 3 päivää sihteerille rva Kirsti Ahoelle osoitteella: Tampere, Viinikankatu 12. K.m. yhdistys, jotta kävisi mahdolliseksi järjestää se kaikille haluaville. Kuuromyökkäin Yhdistyksessä olisi muutama tila saatavana vanhemmille naisille 5 mk:lla, silloin olisi tuotava itse lakana ja peite.

Airueet asemalla, joka junalla.

Nyt toivotamme kaikki kohtalotoverit läheltä ja kaukaa sydämmellisesti tervetulleiksi helluntaiksi Tampereelle, suureen tehdaskaupunkiin, joka on kesällä, siitä huolimatta että tehtaan piippuja törröttää kymmeniä, erittäin kaunis ja siisti kaupunki. Siis helluntaina näkemiin! Tervetuloa! *T.reen K.m. Y:n Johtokunta.*

JUHANNUSJUHLA JA ESITELMÄPÄIVÄ HANGOSSA 23—24. 6. 35.

Hangon Kuuromyökkäinyhdistys järjestää juhannuksena kaikille, jotka haluavat tavata vanhoja ystäviä ja solmia uusia ystävyssiteitä, nähdä ja oppia jotain uutta, vanhoille ja nuorille tarkoitetun kokoustilaisuuden. Tämä on erittäin sopiva juhannusmatkan päätekohta, sillä Hanko on kaunis kaupunki.

Ohjelma aloitetaan sunnuntaina 23 p. klo 14 Seurakuntakodissa Puistokatu 1. Aamupäivä-juna saapuu klo 12. Niille, jotka eivät voi käyttää tätä junaa, ja tahtovat tulla jo lauantaina, suositellaan klo 17,30 saapuvaa tahi viimeistä klo 22 junaa. Junilla ollaan vastassa. Linja-autolla tulijat löytävät pian perille kysymällä ihmisiltä Seurakuntakotia Puistokatu 1, jossa yhdistyksen jäseniä on tavattavissa. Siisteissä matkustajakodeissa saa huoneita halvalla suuremmillekin seurueille.

Suotavaa olisi, että Hankoon aikovat ilmoittaisivat siitä kirjeellä yhdistyksen puheenjohtajalle osoitteella Rouva Alli Sjöstrand, Hanko, ennen kesäk. 5 päivää.

Ohjelmaa suorittamaan on pyydetty m.m. hroja Sundberg ja Savisaari. Retki tehdään Bäcklandin majakalle. Juhannusiltana on juhla hausalla ja vaihtelevalla ohjelmalla. Seurakuntakodissa tarjoillaan kahvia ja voileipiä halvalla. Jokainen on sydämmellisesti tervetullut. Mutta älkää unohtako kirjoittaa ajoissa tulos-tanne allekirjoittaneelle.

Alli Sjöstrand
Hanko.

JOULULEHTIÄ

eniten myyneiden kesken jaetaan taas seuraavat palkinnot:

Kaupungeissa:

I palkinnot: A. Savolainen, Kuopio, myynyt 300 kpl. ja I. Nordlund, Pori, myynyt 200 kpl. He saavat 100 markkaa.

II palkinnot: Ina Lehtonen, Lahti, myynyt 160 kpl. ja A. Nordberg, Vaasa, myynyt 160 kpl. He saavat 75 markkaa.

III palkinnot: S. Andersson, Hämeenlinna, myynyt 150 kpl. ja H. Poikela, Helsinki, myynyt 130 kpl. He saavat 50 markkaa.

Maaseudulla:

I palkinnot: A. Ojala, Uusikylä, myynyt 150 kpl. ja S. Vuorimies, Laukaa, myynyt 100 kpl. He saavat 100 markkaa.

II palkinnot: J. F. Talvia, Kikka ja S. Mesiäinen, Kerava, myyneet 100 kpl. Saavat 75 mk

III palkinnot: A. Räikkönen, Uuras ja N. Mäenpää, Kallionpää, myyneet 100 kpl. Saavat 50 mk.

Muitakin 100 kpl. myyneitä on, mutta arpa määräsi palkinnot edellämainituille. Palkinnot lähetetään asiamiehille lähiaikana. Toimitus pyytää lausua parhaimmat kiitoksensa kaikille asiamiehille ja toivoo, että ensi jouluna tulisi tilauksia entistä enemmän.

ÄITIENPÄIVÄNVIIETTOA VALMIS- TELEMAAN!

»Emoa elä unohta!
Emopa sinut elätti, —
Monet yöt unetta vietti,
Monet atriat unohti,
Vaaliassa pienoihansa».

Ajatellessamme tänä vuonna äitienväivänviiettoa kääntyy huomiomme helposti Kalevalaan. Olemmehan tottuneet pitämään sen kuvaamia Lemminkäisen ja Kullervon äitejä ikäänkuin äidinrakkauden vertauskuvina. Nämä äidit edustavat mielestämme hyvin suuressa määrin sitä, mikä ajatuksissamme liittyy äidin nimeen. Ja onhan Kalevalassa niin monta muutakin ihanaa kuvaa äidistä ja hänen kaikkivoivasta rakkau-

Monien kyselyjen

johdosta pyydämme ilmoittaa arvoisille kirjoitusten ja kuvien lähettäjiille, että lehtemme vastaava toimittaja ja toimitussihteerit ovat kumpikin olleet sairauden vuoksi estettyjä hoitamasta toimitustyötä tavallisessa määrässä. Toivomme, etteivät tilaajamme ja ystävämmehä pahastu, mahdollisista puutteellisuuksista, vaan odottavat että alkanut kevät antaisi lehtemme toimittajille terveyttä ja voimia hoitaa tehtäviään kaikkien tyytyväisyydeksi.

Toimitus.

destaan. Tämä osottaa meille, että esi-isämme tahtoivat ja osasivat tunnustaa äidin ja hänen suuren työnsä arvon.

Mutta nykyinen aika kiihkeine rientoineen tahtoo niin usein unohtaa kodin ja myös siellä uurastavan äidin. Siksi meillä on kaksinverroin syytä omistaa edes yksi päivä vuodessa äitien työlle

Vietämme tänä vuonna äitienpäivää jälleen toukokuun toisena sunnuntaina, siis 12 p:nä, nyt jo seitsemännentoista kerran. Muistakaamme sinä päivänä maamme jokaista äitiä. Järjestäkäämme kotona äidin elämä edes sinä päivänä niin helpoksi kuin mahdollista, ja viettäkäämme kodin piirissä pieni äidille omistettu juhlahetki. — Paikkakunnan nuoret yhteisin voimin järjestettäköön kaikille seudun äideille yhteinen juhlatilaisuus, jonne ei vaatimattomintakaan äitiä unohdettako kutsua. — Ja maan mullassa jo nukkuvien äitien haudat koristettakoon kiitollisuuden kukkasin.

Toivomme, että äitienpäiväjuhlat, joita ympäri Suomen vietetään, tuovat runsasta Jumalan siunausta tälle paljon kokeneelle kansalle ja luovat onnen päivän paistetta tuhansien äitien murheellisiin sydämiin.

(Kotikasvatusyhdistys.)

Tietoja ulkomailta

Tervehdys sekini. New Yorkin pormestari Le Guardia sanoi eräissä kuurojen tervetuliaisjuhlassa: Minä en katso ollenkaan vaikeaksi puheellani kääntyä teidän puoleenne, sillä tänä iltana puhun sellaisille, jotka ymmärtävät, vaikka eivät kuule kun taas minä muuten päivisin puhun ihmisille, jotka kuulevat, mutta eivät ymmärrä

„Stimmistä“ suom. J. L.

Palestiina. Viime vuoden lokakuun puolivälissä pidettiin Palestiinassa suuri kuurojen kokous, joka keskusteli yhdistyksen perustamisesta kuurojen etujen valvomista varten. Kaksitoista kuuroa, joista on 8 miestä ja 4 naista, valittiin toimikuntaan asian valmistelemista varten. Vaikka he ovat syntyisin useista eri maista, he ovat voineet ymmärtää toisiansa viittomakielen avulla. He polveutuvat suurimmaksi osaksi Arabiasta, Saksasta, Englannista, Ranskasta ja Venäjältä. K.m., joita oli n. 100 saapuvilla, päättivät perustaa yhdistyksen. Seuraava kokous tulee pidettäväksi maaliskuussa. Varmaan keskustellaan tällöin Euroopasta pois muuttaneista juutalaisista.

Göteborgin kuuromykkäin yhdistyksen perustaja Carl Daniel Andersson täytti 50 vuotta maaliskuun 21 päivänä.

Tietoja kotimaasta

Täyttäänsään 60 vuotta kutsuttiin Helsingin Kuuromykkäinyhdistyksen puheenjohtaja John Sundberg Köpenhaminan Kuuromykkäinyhdistyksen kunniajäseneksi.

Samalla kertaa kutsuttiin Köpenhaminan K.m. Yhdistyksen kunniajäseneksi toimittaja Gunnar Fondelius Ruotsista, jonka toiminta m.m. aikakauslehdessä »Tidning för Dövstumma» kustantajana on ainoita Pohjoismaissa.

70 vuotta täytti huhtikuun 10. päivänä Mikkelin kuuromykkäinkoulun entinen käsityöopettajatar *Laina Järvinen*. Käytyään Jyväskylän Tyttökoulun ja Seminaarin joutui hän opettajattareksi Mikkelin kansakouluun. Huomattuaan kuulonsa vähitellen heikkenevän päätti hän ryhtyä kuuromykkäinopettajaksi. Kuuromykkäin käsityöopettajattarena Mikkelissä toimi hän usean vuosikymmenen ajan. Mikkelissä opetti hän myös aikoinaan heikkokäyisiä kuuromykkäinopettajiksi. Neiti Järvinen on myös kirjoittanut Raamatunhistorian heikkolahjaisia kuuromykkiä varten. Lämmöllä seuraa hän entisten oppilaitensa kehitystä yhä edelleen.



Laina Järvinen.

60 vuotias. Porvoon kuuromykkäinkoulun opettajatar, neiti *Ellen Drake* täytti viime huhtikuun 12. päivänä 60 vuotta. Kuuromykkäinkoulun opettajattareksi valmistui neiti Drake Turun suomenkielisessä kuuromykkäinkoulussa. Myöhemmin siirtyi hän opettamaan ruotsinkielisiä oppilaita Porvoon kuuromykkäinkouluun. Vaikka neiti Drake terveydeltään on heikko, on hän suurella menestyksellä opettanut maamme molemmankielisiä kuuromykkiä.



Ellen Drake.

Kunniamerkit. Tasavallan presidentti on tämän kuun 4 p:nä suonut Suomen valkoisen ruusun ansiomerkin m.m. rouva Elma Ignatiukselle.

„Väinämöisen soitto“, kuvaelma esitetty Oulun kuuromykkäinkoulun Kalevalajuhlassa helmikuun 27 p:nä. Ohjelmassa oli lisäksi m.m. joht. Engblom'in puhe sekä neiti Saimi Tolvasen selostus Kalevalan sisällöstä, heijastuskuvien avulla.



„Väinämöisen soitto“.

Äitienpäiväjuhla pidettiin Helsingin k.m. yhdistyksellä hyvällä ohjelmalla toukok. 12 p. klo 19 ip.

10 vuotta tuli viime maaliskuun 15 p:nä kuluneeksi tunnetun kuuromykkäurheilijan *Sulo Vuokon* kuolemasta. Paitsi urheilua harrasti hän paljon muutakin. Hän kuului m.m. näytelmäkerhoon, shakkiklubiin y.m.

Juna ruhjoi kuuromykkän naisen. Huhtik. 9 p. vähää ennen klo 18 tapahtui Matkun asemalla ikävä tapaturma junan ruhjoessa erään naishenkilön. Tavarajunan n:o 1333, joka ei pysähdy Matkussa, saapuessa aseman lähistölle, huomasi sen kuljettaja radalla kävelevän naisen. Veturimiehen antamista varotusmerkeistä ja asemalla olleiden henkilöiden huudoista huolimatta jatkoi nainen kävelyään, jolloin juna, jota kuljettaja ei ponnisteluistaan huolimatta saanut pysähtymään, paikasi hänet radan sivuun. Loukkaantunut viedin ensin Loimaalle, missä hän sai ensiavun, ja sieltä Turun lääninsairaalaan. Onnettomuuden uhrilta oli murtunut oikea reisiluu ja vasen sääriluu. Lisäksi oli hän saanut ru'hevammoja kylkiinsä ja rintaansa. Hän on nimeltään *Kerttu Jääskeläinen* ja kotoisin Karstulasta. Viime aikoina on hän liikkunut Lounais-Suomen pitäjissä kerjuulla. Hän on kuuromykkä, mitä onkin pidettävä onnettomuuden syyinä. (U. S.)

Kokkolan K.m. yhdist:n tiliasema 31. 12. 1934.

Tulot:

Säästöä Oy. Helsingin Pankissa	Smk.	991: 40
» rahastonhoitajalla	»	145: 65
Tarjoilusäästö	»	47: 50
Jäsenmaksuja	»	278: —
Korkoja	»	40: 40

Yhteensä Smk. 1,502: 95

Menot:

Sekalaisia menoja	Smk.	16: —
Suomen Kuuromykkäinliitolle	»	84: —
Muistolahja puheeni. nti E. Jakobssonille	»	75: —
Ilmoitus- ja painatuskuluja	»	143: 70
Ompeluseuran työtarpeita	»	47: 50
Jäsenmaksuja	»	20: —
Oy. Helsingin Pankissa	»	1,031: 80
Rahastonhoitajalla	»	84: 95

Yhteensä Smk 1,502: 95

Kokkola, 31 p. jouluk. 1934.

Elsa Hackzell
Rahastonhoit.

Viipurin kuuromykkäin yhdistyksen vuosikokous pidettiin helmik. 3 p:nä 1935 keskuskansakoululla. Puheenjohtaja Ragnar Östman avasi vuosikokouksen, minkä jälkeen kokouksen puheenjohtajaksi valittiin hra Armas Suikkasen ja sihteeriksi nti Hilja Ijäs. Esitettiin yhdistyksen vuosija tilikertomukset ja tilintarkastajain lausunto edelliseltä vuodelta, jotka hyväksyttiin. Rahastonhoitajalle ja johtokunnalle myönnettiin tili- ja vastuuvapaus.

Puheenjohtajaksi vuodeksi 1935 valittiin hra Arvi Tolpo. Johtokunta valitsi keskuudestaan varapuheenjohtajaksi nti Elvi Ampujan, rahastonhoitajaksi ja taloudenhoitajaksi Helmi Kasken ja varalle Armas Suikkasen, sihteeriksi nti Sylvi Järvisen ja jäsenkirjuriksi nti Elvi Ampujan. Johtokunnan jäseniksi valittiin neidit Elsa Hussi ja Aili Eevonen sekä varalle hrat Hannes Tuomi ja Olli Ollikka. Tilintarkastajiksi valittiin rouva Maju Hanssén ja pastori Myyräläinen sekä varalle rouva Alma Kiukkonen ja herra Aleks. Puolakka. Pöytäkirjantarkastajiksi valittiin hra Juho Pykäläinen ja rva Alma Kiukkonen ja varalle hrat Kusti Vääntinen ja Olli Ollikka. Lisäksi valittiin huvitoimikunta, johon tulivat neidit Sylvi Järvinen, Aili Eevonen, Hilja Ijäs, rva Helmi Mälkki, hrat Juho Tenkanen, Hj. Lovén ja Kusti Vääntinen.

Ravintolatoimikuntaan nti Elvi Ampuja emäntänä, Sylvi Järvinen, Aili Eevonen, Helmi Kaski ja Juho Tenkanen. Jäsenmaksut päätettiin pysyttää ennallaan.

Palvelukseen halutaan. Nuori kuuro nainen saa kotiapulaisen paikan pienessä perheessä tämän kuun lopulla. Matkarahat maksetaan Palkkavaatimukset lähetettävä allekirjoittaneelle.
S. Kakko. Os. Suojärvi, Välikylä.

VIHITYT:

SELMA KOTISALO
TOIVO NIINIKANGAS

Helsinki 31. 3. 1935.

KOKOUKSIA

Tampereen Kuuromykkäinyhdistyksen

Esitelmäpäivät ja juhla-iltama

8-9 päivinä kesäkuuta 1935

Lauantaina kello 17 tutustumistilaisuus kaupungintalon juhlasalissa. — Sunnuntaina jumalanpalvelus, esitelmäpäivät ja illalla juhla-iltama y.m. — Maanantaina Tampereen nähtävyyksiin tutustuminen.

JOHTOKUNTA.

Hämeenkyrön ja lähipitäjien kuuromykkäinyhdistyksen kesäjuhla on peruutettu Tampereen k.m. yhdistyksen johtokunnan anomuksesta, koska esitelmäpäivät pidetään Tampereella 1:nä ja 2:nä helluntaipäivinä. 2 viikkoa sen jälkeen (juhannuksena) tekee Tampereen k.m. yhdistys huvimatkan Sasille Santeri Virtasen luo. Hämeenkyrön k.m. yhdistyksen jäseniä pyydetään tulemaan sunnuntai-aamuna samaan paikkaan, johon Tampereen kuuromykkät saapuvat. Tervetuloa!
Puheenjohtaja.

Kuuromykkäin kokous

pidetään helluntaina kesäkuun 9 päivänä Kuortaneella, Sysilammin kylässä, Impi ja Veikko Leikolan kodissa.

Kiikan ja Porin Kuuromykkäinyhdistysten

järjestämä

KESÄJUHLA

pidetään 30 p:nä kesäkuuta 1935 Tyrvällä, yhdistyksen omissa talossa. — Tervetuloa!

KUUROMYKKÄIN LEHTI

Suomen Kuuromykkäinliiton äänenkannattaja

Ilmestyy Helsingissä kerran kuukaudessa, kuun alkupäivinä.

Toimittajat: Huugo Nyberg, vastaava, Johanneksentie 4. Rurik Pitkänen, toimitussihteerit, Liisankatu 27, E. Käsi-
kirjoitukset lähetettävä ennen kuukauden loppua ehtiäkseen seuraavaan numeroon.

Lehden konttori: Johanneksentie 4. Ottaa vastaan tilauksia ja ilmoituksia. Lehteä voi myöskin tilata postista ja asiamiehiltä.

Tilaushinta: 20 markkaa vuosikerta. Puolen vuoden tilauksia ei vastaanoteta.

Ilmoitushinnat: Kertailmoituksista 50 penniä palstamillimetriltä. Kihlaus-, viikimä- ja syntymäilmoitukset 10 markkaa. Kuolinilmoitukset 20 markkaa. Postikulujen välttämiseksi pyydetään maksu lähettämään ilmoituksen mukana lehden konttoriin.

Helsinki 1935, Oy. Surdus Ab.